S T J E R N E N
K I R K E N Y T
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE • OKTOBER 2000

Tempelnyt

For første gang i Kirkens historie blev tre templer indviet i løbet af samme weekend. Templerne i Tampico i Mexico, Nashville i Tennessee og Villahermosa i Mexico blev indviet den 20.–21. maj. Den 4. juni blev yderligere to templer indviet: templet i Montreal, Quebec, og templet i San José i Costa Rica, hvilket bringer det samlede antal templer i funktion op på 87.

Templet i Tampico i Mexico

Templet i Tampico i Mexico blev indviet med fire sessioner den 20. maj af præsident Thomas S. Monson, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab.

I indvielsesbønnen sagde han: »Fader, vi beder for dit folk alle vegne. Styrk din Kirke, hvor end den måtte være oprettet. Velsign dette storslåede land, Mexico, dets embedsmænd og ledere på alle niveauer, så at de må være venligt indstillet over for dit folk og sikre dem fred og sikkerhed. Måtte dit værk gå frem i dette land på en mirakuløs og vidunderlig måde.«

Sammen med præsident Monson var ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum og ældste Lynn A. Mickelsen fra De Halvfjerds og præsident for det nordmexicanske område.

Der blev afholdt åbenthus i templet den 29. april og den 1.–6. maj, hvilket tiltrak 11 135 besøgende. Flere end 5000 medlemmer var med til indvielsessessionerne.

Et tempel i Tampico, en industriby ved den centralmexicanske golfkyst, er en opfyldelse af en drøm hos de medlemmers, som dette tempel kommer til at betjene. For omkring 20 år siden udtrykte Roberto de León Perales, som dengang var stavspræsident, sin tro på, at der en dag ville blive bygget et tempel på det stykke jord, som den nye bygning nu står på.

Lokale medlemmer siger, at templet begyndte at velsigne deres liv, længe inden det stod færdigt. Robert Cruz siger, at han blev helt overvældet, da han blev kaldet som informationschef for den lokale tempelindvielseskomité, men at han på en eller anden måde blev velsignet med at kunne klare sine ansvar. »Jeg er en beskeden skomager, og jeg tænkte: 'Hvorfor var det ikke en med mere erfaring eller intelligens, der blev kaldet til denne stilling?'« sagde bror Cruz. »Men jeg har lært af denne erfaring, at Herren kvalificerer dem, han kalder.«

Bror Cruz's hustru, Ana Bertha, sagde, at forberedelsen af tempelindvielsen har bragt medlemmerne i Tampicoområdet stor glæde.

Templet i Nashville, Tennessee

Templet i Nashville, Tennessee, blev indviet med fire sessioner den 21. maj af præsident James E. Faust, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab.

»Denne hellige bygning står som et monument for ver-



Templet i Tampico i Mexico var et af de tre templer, der blev indviet i løbet af samme weekend i maj.

den over vores tro på menneskesjælens udødelighed, og på at et stort værk skrider frem på den anden side af sløret for at bringe velsignelser til dem, der vil tage imod de ordinancer, der vil blive udført på deres vegne i dette dit hus«, sagde præsident Faust i indvielsesbønnen.

Sammen med præsident Faust var ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum og ældste Loren C. Dunn fra De Halvfjerds og præsident for det nordamerikanske østlige område.

Da der var åbenthus den 6.–13. maj, gik flere end 25 000 besøgende, over 3000 om dagen, gennem templet. »De har været så rare og så venlige og gavmilde med deres kommentarer om, hvad de ser. Jeg synes, at det er en oplevelse, der forener«, sagde den nyligt kaldede tempelpræsident Buryl McClurg.

Tempelpræsidentinden, Diane McClurg, tilføjede: »Jeg hørte folk sige, da de gik ud, at de havde det anderledes, da de var derinde. Det er en stor del af, hvad det drejer sig om: at føle Ånden.«

Færdiggørelsen af templet ved Nashville, som er det andet, der bliver indviet i Tennessee i løbet af nogle måneder, og de lokale mediers og gæsters positive reaktion er et tegn på Kirkens vækst i Tennessee, som engang var et område med hård forfølgelse af Kirkens medlemmer. I de senere år har missioneringen haft en vældig fremgang i Tennessee.

Flere par blev beseglet, den første dag templet i Nashville var åbent. Mange havde planlagt deres bryllup, så de kunne blive viet i dette nye tempel i nærheden af deres hjem.



Templet i Nashville, Tennessee, det andet tempel i Tennessee, tiltrak næsten 25 000 besøgende til åbenthus.



FOTO: JASON SWENSEN, VENLIGST STILLET TIL RÅDIGHED AF *CHURCH NEWS*

Adskillige årtier med støt vækst i Kirken i delstaten Tabasco i Mexico har ført til opførelse af templet i Villahermosa, Mexico.

Templet i Villahermosa i Mexico

Templet i Villahermosa i Mexico blev indviet af præsident Thomas S. Monson, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, med fire sessioner den 21. maj.

»Måtte dit evige formål med Lehis sønner og døtre blive opfyldt i dette hellige hus. Må enhver velsignelse ved det evige evangelium udøses over dem, og må århundreders lidelser mildnes ved din kærlige omsorgs godgørenhed«, sagde præsident Monson i indvielsesbønnen.

Sammen med præsident Monson var ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum og ældste Eran A. Call fra De Halvfjerds og førsterådgiver i det sydlige Mexicos områdepræsidentskab.

Næsten 4000 medlemmer overværede indvielsessessionerne, og flere end 10 000 mennesker besøgte templet, da der var åbenthus den 9.–13. maj.

Medlemmer i Tabasco, der længe har været medlem af Kirken, var helt forundrede over den vækst, som de har oplevet i Kirken i de sidste årtier. Maria Elena Balboa blev medlem af Kirken for 43 år siden, og var en af de første, der blev døbt i Tabasco. »Jeg har altid ønsket mig et tempel i min

egen by, men havde egentlig aldrig troet, at det ville ske«, sagde hun. »Jeg er så lykkelig i dag. Jeg er blevet kaldet til at arbejde i templet.«

Rafael Guerra, også medlem gennem mange år, sagde: »Nu vil Kirken vokse i Villahermosa. Mange ikkemedlemmer har været til åbenthus, og mange af dem bad om at blive undervist af missionærerne, efter de havde besøgt Herrens vidunderlige hus.«

Templet i Montreal, Quebec

Templet i Montreal, Quebec, blev den 4. juni indviet af præsident Gordon B. Hinckley ved fire indvielsessessioner.

Præsident Hinckley sagde i indvielsesbønnen: »Vi takker dig for de trofaste tiendebetalere blandt dit folk i hele verden. Det er dem, der har gjort alt dette muligt. Velsign dem for deres tro, og beløn dem for deres ofre. Velsign dit rige på hele jorden, så det vil vokse og mangedobles og fylde jorden med retskaffenhed.«

Præsident Thomas S. Monson, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, der tjente som præsident for den canadiske mission fra 1959 til 1962, og ældste Gary J. Coleman fra De Halvfjerds og førsterådgiver i det nordamerikanske nordøstlige områdepræsidentskab, deltog i indvielsen.

Omkring 6000 medlemmer overværede indvielsessessionerne, bl.a. ti forhenværende missionspræsidenter i Canada Montreal-missionen. En af disse forhenværende missionspræsidenter, Scott H. Taggart, er blevet kaldet som præsident for det nye tempel. »For os er det nøjagtigt som at komme hjem igen«, sagde han.

Næsten 10 000 besøgende gik gennem templet, da der var åbenthus den 20. og 22.–27. maj. Templet i Montreal er det sjette tempel i Canada.

Templets nære beliggenhed vil være en velsignelse for de lokale medlemmer, sagde Georges Bourget, andenrådgiver i tempelpræsidentskabet. Præsident Bourget blev døbt i 1971 og husker, da engelsktalende medlemmer kørte fire en halv dag til templet i Cardston, Alberta, og fransktalende medlemmer rejste til templet i Schweiz. Senere bragte templerne i Washington D.C. og Toronto templet nærmere, men det var stadig svært at rejse til disse.

»Vi i dette område elsker templer, og vi er kendt for vores trofasthed til at komme i templet«, sagde præsident Bourget. »Jeg tror, at det er en af årsagerne til, at vi kunne får et tempel, selv om Kirken er relativt lille her.«

Templet i San José, Costa Rica

Templet i San José, Costa Rica, blev indviet af præsident James E. Faust ved fire indvielsessessioner den 4. juni. I indvielsesbønnen bad han: »Oh Gud, vor evige Fader, tag os under din godgørende hånd og velsign os som dine sønner og døtre. Vi står i taknemmelighedsgæld til dig for alt, som vi har og er. Vi du se til os med kærlighed og nåde. Vil du røre ved vores forstand og åbne vore øjne for det, der hører evigheden til. Vil du give os kærlighed i hjertet til dig og din Søn og til dit store værk og rige«. Præsident Faust fik følge af ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum og ældste Lynn G. Robbins fra De Halvfjerds og præsident for det centralamerikanske område.

Trods regn næsten hver dag, hvilket lukkede den lokale lufthavn, var der næsten 20 000 til åbenthus den 20. og 22.–27. maj, og 5000 den sidste dag. Da et ikke-medlem havde forladt templet, sagde hun til sin sidste dages hellige ven: »Der er intet mere helligt sted end dette tempel i hele Costa Rica.« En anden gæst bemærkede: »Sådan her må der være i Himlen.« Åbenthusarrangementet fik også positiv omtale i medierne.

Regnen stilnede af, og solen brød frem til indvielsen, som omkring 4000 deltog i. »Der findes ikke ord til at beskrive medlemmernes ansigtsudtryk, da de kom ud fra indvielsen«, sagde Douglas Rodas, informationschef for det centralamerikanske område. »Hele dagen kom par ud med hinanden i hånden og med glædestårer i øjnene.«



Templet i Montreal, Quebec, vil betjene medlemmer i det østlige Canada og dele af USA.



FOTO: JASON SWENSEN, VENLIGST STILLET TIL RÅDIGHED AF *CHURCH NEWS*

Templet i San José, Costa Rica, blev Kirkens 87. tempel i funktion. Det betjener de hellige Costa Rica og Panama.

Nær målet

Man havde planer om at have 95 templer i funktion i begyndelsen af august, kun fem templer fra målet 100 i år 2000. Målet, som præsident Gordon B. Hinckley meddelte for kun to et halvt år siden, var usædvanligt, når man tager i betragtning, at det havde taget næsten 120 år at bygge de første 50 templer, som dengang fandtes. »Jeg er sikker på, at mange tænkte, at dette blot var ønsketænkning fra min side«, sagde præsident Hinckley. »Det virkede helt urealistisk« (*Liahona*, jan. 1999, s. 104).

Men nu hvor der er planlagt yderligere tempelindvielser inden årets udgang, vil dette engang tilsyneladende urealistiske mål snart blive en realitet. Og med templer under opførelse og bekendtgørelse af flere kan antallet af templer i funktion snart komme op på 120.

Ved aprilkonferencen i 1998 beskrev præsident Hinckley planerne om at bygge mindre templer hurtigt og derved gøre templets velsignelser tilgængelige for mange flere medlemmer. »Jeg benytter derfor denne lejlighed til at bekendtgøre for hele Kirken et byggeprogram, hvor vi straks vil opføre 30 små templer … De vil have alle de nødvendige faciliteter for at kunne tilbyde Herrens hus' ordinancer«, sagde han. »Dette vil være et enormt projekt. Intet tilsvarende er nogensinde før forsøgt« (»Nye templer muliggør evangeliets største velsignelser«, *Stjernen*, juli 1998, s. 93).

»Vi vil ikke standse her«, sagde præsident Hinckley. »Vi vil blive ved med at bygge. Vi ved, at der er så utroligt mange steder, hvor der er behov for dem, for at I, de trofaste hellige i denne Kirke, kan drage derhen for at modtage jeres egne velsignelser og viderebringe disse velsignelser til dem, der er gået på den anden side. Vi beder til, at vore medlemmer vil være værdige til at bruge dem« (*Liahona*, jan. 1999, s. 104–105). □

Hjælpemidler til læseplaner i *Liahona*

Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident i De Tolv Apostles Kvorum, har sendt et brev dateret den 1. juni 2000 til alle generalautoriteter, halvfjerdser-områdeautoriteter, stavs-, missions- og distriktspræsidenter samt biskopper og grenspræsidenter, hvori han gør dem opmærksom på, at visse hjælpematerialer til læseplanerne kun vil blive trykt i Kirkens blade. »Sørg venligst for, at ledere og lærere har adgang til Kirkens blade, således at de kan bruge disse materialer« (brev af 1. juni 2000), skrev præsident Packer.

Følgende hjælpemidler til læseplanerne vil blive trykt i *Liahona*:

- Oplysninger på side 48 i bladet nævner artikler i pågældende blad, der hjælper forældre, lærere og ledere med at forberede familieaften, undervise om søndagen, udføre andre opgaver i Kirken og fremmer personligt studium. Disse oplysninger vil blive trykt ni gange om året.
- »Vor tids lærdomme« nævner emner og materialer, som Det Første Præsidentskab har angivet for Det Melkisedekske Præstedømme og undervisning i Hjælpeforeningen den fjerde søndag i hver måned. Disse emner og materialer vil blive trykt i januar- og juliudgaverne af *Liahona* på sprog, der ikke får generalkonferencen trykt.
- »Vejledning og kildemateriale til Det Aronske Præstedømme og Unge Piger« nævner artikler i Kirkens blade og andre kilder, som kan bruges til at ajourføre undervisningen med i Det Aronske Præstedømme og Unge Piger. Det vil blive trykt i januar- og juliudgaverne af *Liahona* og vil også findes

sammen med *Budskab fra Det Første Præsidentskab* i januar og juli på sprog, der ikke får generalkonferencerne trykt.

Bladet vil fortsat indeholde:

- Budskab fra Det Første Præsidentskab og Besøgslærerindebudskabet i hver udgave af *Liahona* på nær generalkonferenceudgaverne.
- Artikler som skal give særlig støtte til studium af skrifterne, som omtales i Søndagsskolens seniorklasse.
- Yderligere ideer til fællestid i Primary i hver børnesektion af *Liahona*, bl.a. en plakat i decemberudgaven.
- Et omfattende emneindeks for året i decemberudgaven på sprog, der får bladet hver måned. ☐

Hurtigstvoksende etablerede religion i USA

I følge National Council of Churches (USAs nationale kirkeråd, o.a.) er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige stadig den hurtigstvoksende etablerede kirke i USA. Rådets *2000 Yearbook of American and Canadian Churches* (årbog over amerikanske og canadiske kirker år 2000, o.a.) bemærker, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er vokset med over 2,25 procent om året i de sidste få år. Sammenlignet hermed voksede trosretningerne Assemblies of God med 2 procent, mens der var en vækst på 0,75 procent i den romerskkatolske kirke og en vækst på lige godt 0,5 procent i Southern Baptist Convention.

»Vi ser … en ret bemærkelsesværdig og hidtil uset vækst (i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige)« udtalte årbogens redaktør, pastor Eileen Lindner. Væksten i den senere tid har fundet sted på et tidspunkt, hvor andre kirker ikke har haft nogen vækst eller mister medlemmer, sagde pastor Lindner.

Hun mener, at forskellen skyldes programmerne. »Mange amerikanere, og især børnefamilier, leder efter en religiøs tradition og et religiøst samfund, som vil styrke deres stærke familieværdier og motivere til harmoni og styrke«, sagde hun. »Alt, som vi ser i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, viser os virkelig, at Kirken har et effektivt program såvel som et varigt engagement«.

Pastor Lindner sagde, at hun ikke ønskede at antyde, at andre trosretninger ikke har det samme engagement, »men jeg mener ikke, at alle har haft lige så stort held med at omsætte dette engagement til programmer, som lokale menigheder og familier kan bruge.«

Artiklen venligst stillet til rådighed af Church News, *20. maj 2000.*



Medlemmer af den hurtigstvoksende religion i USA udfylder Konferencecentret ved et møde under generalkonferencen i april 2000.



Yderligere ideer til fællestid i oktober 2000

Følgende er yderligere ideer til fællestid, som Primarys ledere kan bruge sammen med de ideer til fællestid, der er trykt i Liahona, *oktober 2000. Vedrørende instruktioner og aktiviteter, der hører til disse ideer, henvises til »Lad dit lys skinne« på side 8 og 9 i* Lille Liahona.

1. Vælg budskaber fra vore profeter og apostle fra de seneste budskaber fra Det Første Præsidentskab eller generalkonferencetaler. Tal med børnene om dem, og hjælp dem med at sætte hver taler i forbindelse med hans budskab. Bed børnene om at foreslå måder, hvorpå de kan følge de råd, der gives. Lav et billedlotteri ved at bruge billeder eller ordstrimler, der viser navnet på medlemmerne af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum. Skriv på hvert sit stykke papir, hvilket emne de hver især har talt om ved sidste konference. Læg billederne eller navnene og emnerne med bunden i vejret på gulvet i vilkårlig rækkefølge. Lad børnene skiftes til at vende papirstykkerne og sætte profeterne og apostlene sammen med deres budskaber. Når et barn får et »stik«, får I barnet til at fortælle én ting, som han eller hun kan gøre for at følge profetens råd. Syng sange som fx. »Vi lytter til profetens røst« (*Lille Liahona*, okt. 2000, s. 7).

2. Brug fællestiden på at lære børnene at dirigere en primarysang eller salme. Begynd med en sang, de kender godt. Når børnene bliver mere sikre, vælges en anden sang, der bruger samme taktmønster. Hjælp børnene med at forstå, at hver evne og hvert talent, som de udvikler, vil hjælpe dem med at være et lys for andre. Få nogen i wardet eller grenen, som har udviklet et musikalsk talent, til at fortælle, hvordan hans eller hendes talenter har hjulpet ham eller hende med at adlyde budene og fortælle andre om evangeliet. Forklar, at vi kan fortælle om og undervise i evangeliet ved hjælp af musik. Bed i de kommende måneder forskellige børn om at dirigere musikken engang imellem, og forbered dem i forvejen, så de vil have en positiv oplevelse med det. Når drengene og pigerne går videre til Unge Mænd og Unge Piger, kan de blive bedt om at dirigere salmer, og du kan hjælpe dem med at være forberedt.

3. *For mindre børn:* Brug billeder fra Evangelisk Kunst eller billeder fra Primarys kursushæfter, og tal om ting, som børnene kan gøre for at være »skinnende lys«, når de adlyder befalingerne, følger profeten, ærer præstedømmet og fortæller andre om evangeliet. Bær vidnesbyrd om, at selv små børn kan fortælle om evangeliet, ære præstedømmet og holde befalingerne. Tal med forældre og lærere, og find ud af ting om børn i jeres Primary, der er gode eksempler, og fortæl noget om dem. Lad dem vide, at du kan se deres skinnende lys. Motivér børnene til at fortælle andre og deres familie om evangeliet og deres vidnesbyrd.

4. Yderligere hjælpemidler, se: »Ældste Petersen og Goliat«, *Lille Liahona*, okt. 2000, s. 4–6; »Ældste M. Russell Ballard«, *Lille Liahona*, okt. 2000, s. 10–11; »›Min lærer havde ret‹«, *Lille Liahona*, okt. 1999, s. 4–5; »Lad dit lys skinne«, *Lille Liahona*, okt. 1999, s. 6–7. □

Fireside med ældste Russell M. Nelson i København

En af Herrens apostle og områdepræsidenten gæstede os lørdag den 1. juli for at markere 150-året for de første ældsters ankomst til Danmark i 1850.

Søster Condie spurgte, med henvisning til Alma 48:12, om vi ligesom hærføreren Moroni havde et hjerte, der svulmede af taknemmelighed for de mange velsignelser, vi har i dette land? Præsident Condie fortalte med begejstring og humor om arbejdet med at dele evangeliet med en af parrets naboer. Budskabet var klart: Det kan lade sig gøre for os alle, hvis vi ikke giver op.

Søster Nelson refererede til den håndkærre, som var opstillet uden for kirken, og bemærkede, at vi i dag har brug for den samme tro, som pionererne havde. Takket være deres indsats voksede Kirken i styrke og bredde i den første tid.

Ældste Russell M. Nelson ønskede tillykke med de 150 år. Han oplyste, at man ved ældste Erastus Snows begravelse i 1888 kunne konstatere, at der var 50 000 medlemmer i Danmark, Norge og Sverige. Og i 1925 udgjorde de skandinaviske medlemmer og deres efterkommere 20% af Kirkens samlede medlemstal. Ældste Nelson opfordrede derefter til, at vi undgår at konkurrere, hverken med naboen eller med hinanden. Som medlemmer er vi først og fremmest borgere i Guds Rige. Vores nationalitet, sprog eller farve er noget sekundært.

Ældste Nelson fortalte dernæst om sine danske rødder. Hans farfar så engang i en drøm eller et syn sin afdøde far, som fortalte, at han havde til opgave at forkynde evangeliet i åndeverdenen for slægtninge til de danskere, som Erastus Snow ville finde under sin mission i Danmark. Med templet i Danmark modtager både de daværende og nulevende medlemmer store velsignelser. Hele formålet med jordens skabelse er at forene familier for evigt.

Til slut sagde ældste Nelson, at det nu gælder om at se fremad og berede Herrens andet komme. Han takkede for den tro og begejstring, som var udtrykt i medlemmernes øjne.

Ældste Russell M. Nelson havde med sin hustru valgt at bruge sin ferie i Danmark for at markere jubilæet. De søskende, der havde gjort det samme – og som fyldte den halve sal og aktivitetssal på Maglegårds Allé – måtte sande en bevæget stavspræsident Kochs indledende ord om, at Herrens Ånd rørte vore hjerter, da apostlen talte til os. □

Helge Nørrung, Ballerup Ward


FOTO: RICHARD NIELSEN

Søster og ældste Condie samt ældste og søster Russell N. Nelson ved firesiden i København Stav.


FOTO: JØRGEN NIELSEN

Gæster ved sammenkomsten efter firesiden.

Nye kaldelser i områdepræsidentskabet

Det Første Præsidentskab har meddelt ændringer i kaldelserne til områdepræsidentskaberne, som er gældende fra den 15. august 2000. Alle medlemmer af præsidentskaberne tilhører De Halvfjerds' kvorummer.

* *Halvfjerdser-områdeautoriteter*

1. Nordamerikas nordvestlige område



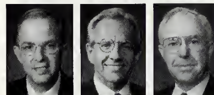
JOHN M. MADSEN **FØRSTE-RÅDGIVER** — F. MELVIN HAMMOND **PRÆSIDENT** — RDBERT K. DELLENBACH **ANDEN-RÅDGIVER**

2. Nordamerikas centralområde



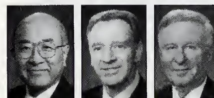
MDNTE J. BRDUGH **FØRSTE-RÅDGIVER** — DDNALD L. STAHELI **PRÆSIDENT** — F. BURTON HDWARD **ANDEN-RÅDGIVER**

3. Nordamerikas nordøstlige område



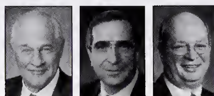
NEIL L. ANDERSEN **FØRSTE-RÅDGIVER** — W. CRAIG ZWICK **PRÆSIDENT** — SPENCER J. CDNDIE **ANDEN-RÅDGIVER**

4. Nordamerikas østlige område



YOSHIHIKO KIKUCHI **FØRSTE-RÅDGIVER** — SHELDDN F. CHILD **PRÆSIDENT** — L. LIDNEL KENDRICK **ANDEN-RÅDGIVER**

5. Nordamerikas sydøstlige område



GDRDDN T. WATTS **FØRSTE-RÅDGIVER** — RICHARD D. ALLRED **PRÆSIDENT** — *J. DEVN CDRNISH **ANDEN-RÅDGIVER**

6. Nordamerikas sydvestlige område



RICHARD J. MAYNES **FØRSTE-RÅDGIVER** — REX D PINEGAR **PRÆSIDENT** — HUGH W. PINNOCK **ANDEN-RÅDGIVER**

7. Nordamerikas vestlige område



WILLIAM R. BRADFORD **FØRSTE-RÅDGIVER** — JOHN B. DICKSDN **PRÆSIDENT** — DIETER F. UCHTDORF **ANDEN-RÅDGIVER**

8. Utah Nord



GENE R. CDDK **FØRSTE-RÅDGIVER** — CECIL D. SAMUELSON JR. **PRÆSIDENT** — VAUGHN J. FEATHERSTDNE **ANDEN-RÅDGIVER**

9. Utah Syd



CHARLES DIDIER **FØRSTE-RÅDGIVER** — JDHN H. GRDBERG **PRÆSIDENT** — DENNIS E. SIMMONS **ANDEN-RÅDGIVER**

10. Mexico Nord



GARY J. COLEMAN **FØRSTE-RÅDGIVER** — LYNN A. MICKELSEN **PRÆSIDENT** — *ADRIÁN OCHOA **ANDEN-RÅDGIVER**

11. Mexico Syd



RICHARD H. WINKEL **FØRSTE-RÅDGIVER** — CARL B. PRATT **PRÆSIDENT** — *ARMANDD GAONA **ANDEN-RÅDGIVER**

12. Mellemamerika



JERALD L. TAYLOR **FØRSTE-RÅDGIVER** — LYNN G. ROBBINS **PRÆSIDENT** — *JULIO E. ALVARADD **ANDEN-RÅDGIVER**

13. Sydamerikas nordlige område



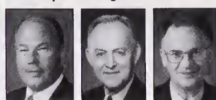
H. ALDRIDGE GILLESPIE **FØRSTE-RÅDGIVER** — ROBERT J. WHETTEN **PRÆSIDENT** — *WALTER F. GDNZÁLEZ **ANDEN-RÅDGIVER**

14. Sydamerikas vestlige område



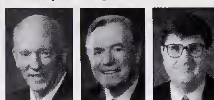
DAVID R. STDNE **FØRSTE-RÅDGIVER** — NED B. RDUECHÉ **PRÆSIDENT** — *JUAN UCEDA **ANDEN-RÅDGIVER**

24. Europas nordlige område



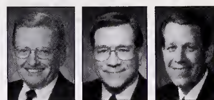
RONALD A. RASBAND	W. ROLFE KERR	*JOHN MAXWELL
FØRSTE-RÅDGIVER	**PRÆSIDENT**	**ANDEN-RÅDGIVER**

26. Europas østlige område



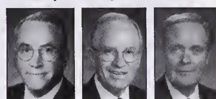
DOUGLAS L. CALLISTER	WAYNE M. HANCOCK	*WOLFGANG H. PAUL
FØRSTE-RÅDGIVER	**PRÆSIDENT**	**ANDEN-RÅDGIVER**

27. Asiens nordlige område



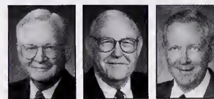
E. RAY BATEMAN	L. EDWARD BROWN	DONALD L. HALLSTROM
FØRSTE-RÅDGIVER	**PRÆSIDENT**	**ANDEN-RÅDGIVER**

25. Europas vestlige område



D. LEE TOBLER	JOHN K. CARMACK	HAROLD G. HILLAM
FØRSTE-RÅDGIVER	**PRÆSIDENT**	**ANDEN-RÅDGIVER**

28. Asien



RICHARD E. COOK	CREE-L KOFFORD	H. BRYAN RICHARDS
FØRSTE-RÅDGIVER	**PRÆSIDENT**	**ANDEN-RÅDGIVER**

15. Brasilien Nord



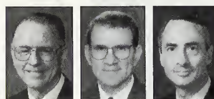
ROBERT S. WOOD	CLAUDIO R. M. COSTA	DARWIN B. CHRISTENSON
FØRSTE-RÅDGIVER	**PRÆSIDENT**	**ANDEN-RÅDGIVER**

16. Brasilien Syd



ATHOS M. AMORÍM	J. KENT JOLLEY	ADHEMAR DAMIANI
FØRSTE-RÅDGIVER	**PRÆSIDENT**	**ANDEN-RÅDGIVER**

18. Sydamerikas sydlige område



KEITH CROCKETT	JAY E. JENSEN	*CLAUDIO D. ZIVIC
FØRSTE-RÅDGIVER	**PRÆSIDENT**	**ANDEN-RÅDGIVER**

20. Afrikas sydøstlige område



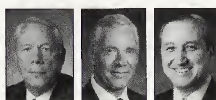
ROBERT C. OAKS	RAY H. WOOD	*CHRISTOFFEL GOLDEN JR.
FØRSTE-RÅDGIVER	**PRÆSIDENT**	**ANDEN-RÅDGIVER**

22. Stillehavsøerne



RONALD T. HALVERSON	QUENTIN L. COOK	EARL M. MONSON
FØRSTE-RÅDGIVER	**PRÆSIDENT**	**ANDEN-RÅDGIVER**

17. Chile



STEPHEN B. OVESON	DALE E. MILLER	*JOHN A. HARRIS
FØRSTE-RÅDGIVER	**PRÆSIDENT**	**ANDEN-RÅDGIVER**

19. Afrikas vestlige område



H. BRUCE STUCKI	GLENN L. PACE	*EMMANUEL O. OPARE SR.
FØRSTE-RÅDGIVER	**PRÆSIDENT**	**ANDEN-RÅDGIVER**

21. Filippinerne



MERRILL C. OAKS	DUANE B. GERRARD	ANGEL ABREA
FØRSTE-RÅDGIVER	**PRÆSIDENT**	**ANDEN-RÅDGIVER**

23. Australien/New Zealand



VAL R. CHRISTENSEN	KENNETH JOHNSON	*VICTOR D. CAVE
FØRSTE-RÅDGIVER	**PRÆSIDENT**	**ANDEN-RÅDGIVER**

En apostels velsignelse til medlemmerne i Århus Stav

Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Råd blev af Rebildselskabet inviteret til at være amerikansk hovedtaler ved Rebildfesten 2000.

Da ældste Nelson overvejede at tage imod denne invitation, vidste han, at han ikke ville tage til Danmark uden også at møde Kirkens medlemmer her. Det endte derfor med at blive et større besøgsarrangement i forbindelse med Den Danske Missions 150 års jubilæum.

Ældste Russell M. Nelson blev på turen ledsaget af sin hustru, søster Dantzel White Nelson. De deltog først i jubilæumsfesten på Menstrup Kro. Derefter talte de ved særlige kirkemøder i begge stave, og de glædede os med deres tilstedeværelse ved afsløringen af statuen »Familien« i Rebild og ved selve Rebildfesten den 4. juli og ligeledes ved afsløringen af »Kristina«-statuen på Amerikakaj den 6. juli.

Til mødet den 2. juli 2000 i Århus Wards kirkebygning var der en meget stor tilstrømning af medlemmer og venner af Kirken. Mødet begyndte klokken 19, men allerede fra klokken 16 kom de første for at få gode pladser. Det viste sig at være en god inspiration, for klokken 18:15 var »alt udsolgt« i salen, og derfor var det nødvendigt at arrangere TV-transmission i kælderen. Det vurderes, at mere end 500 mennesker overværede dette særlige kirkemøde på en meget varm sommeraften.



FOTO: BENTE ANDERSEN

Ældste Condie fra Områdepræsidentskabet.

Maleri overraktes

Ved mødets begyndelse blev tiden overgivet til bror Karl N. Snow, der er et oldebarn af apostlen Erastus Snow. Bror Snow overdrog et dejligt maleri til Kirken i Danmark. Dette billede er malet af Scott Snow, der er nevø af Karl N. Snow og tipoldebarn af Erastus Snow. Maleriet forestiller et værelse, hvor ældste Erastus Snow og bror Peter O. Hansen arbejdede med oversættelsen af Mormons Bog til dansk.



FOTO: BENTE ANDERSEN

Niels-Ove Andersen, ældste Russell M. Nelson og Karl N. Snow ved firesiden i Århus.

Erastus Snow satte sig så godt ind i dansk, at han kunne vurdere kvaliteten af Peter O. Hansens oversættelsesarbejde.

Stavspræsident Erik Ryttersgaard modtog med en varm tak maleriet for Kirken i Danmark og lovede bror Karl N. Snow, at man ville finde en fremtrædende plads til det smukke billede.

En stærk Ånd herskede

Ved optakten til mødet var der stor begejstring og forventning hos de fremmødte, og ingen blev skuffede. Der var en usædvanlig dejlig ånd til stede, og talerne var meget inspirerende.

Første taler var områdepræsident Spencer J. Condie, der har en meget fin humoristisk sans. Han fortalte, at han vil blive afløst den 15. august for derefter at blive rådgiver i områdepræsidentskab i Nordamerikas østlige område.

Præsident Condie fortalte om en oplevelse fra templet i Schweiz, hvor en gruppe mismodige italienere var blevet fornyede i deres sind ved den gode ånd, der hersker i templet. Herrens Hus er ikke kun et sted for »sealing« (besegling), men også et sted for »healing« (helbredelse). Præsident Condie citerede også fra L&P 64:33, »og af de små ting kommer det, som er stort«.

Derefter holdt søster Dantzel Nelson en meget begejstret tale for os. Hun fortalte om sin taknemmelighed for at være hustru til en apostel, en mand, der lever efter Guds bud og befalinger. Søster Nelson udtrykte også


FOTO: BENTE ANDERSEN

Ældste og søster Russell M. Nelson.

sin glæde over igen på denne skønne årstid at kunne være i Danmark, der er det land, hvor hvor hendes mands forfædre kom fra.

Ældste Nelson talte

Ældste Russell M. Nelson var den afsluttende taler. Han talte om familien som en meget betydningsfuld del af Guds plan for hans børn her på jorden, og han fortalte om sine danske forfædre. Ældste Nelson lagde vægt på betydningen af at sætte sig gode mål og at stræbe efter at nå dem. Det er et højt mål at få en god uddannelse, men det er et højere mål at få visdom. Ældste Nelson følte Ånden så stærkt ved mødet, at han blev tilskynet til at give forsamlingen en apostolsk velsignelse. Det var en meget stærk åndelig oplevelse, og bror Niels-Ove Andersen, der oversatte for ældste Nelson, var ligeledes meget bevæget. Mødet blev i høj grad også beriget af et dejligt kor, som under ledelse af søster Lis Steffensen fremførte et medley af Kirkens salmer og sange.

Dette ganske særlige kirkemøde vil blive husket, og der vil blive talt om det længe blandt medlemmerne af Århus Stav. □

Knud B. Andersen, Informationsformidler i Fredericia Ward.

Maleri til de hellige i Danmark

„Peter Hansen og Erastus Snow oversætter Mormons Bog i 1851«

I forbindelse med firesiden med ældste Russell M. Nelson den 2. juli 2000 i Århus fik Kirken overrakt et maleri af Erastus Snows efterkommere. Maleriet vil indtil videre hænge i forhallen i Århus stavscenter. Her følger det brev, der fulgte med:

Erastus Snow Family Organization har hermed glæden at overrække de danske hellige dette maleri af en af de betydningsfulde begivenheder i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges historie. De afbildede personer er Peter Hansen (siddende), en af de første omvendte i Amerika, og apostlen Erastus Snow (stående). Erastus Snow arbejdede flittigt på at lære det danske sprog for at kunne føre tilsyn med oversættelsesprojektet.

Gennem vinduet på maleriet ses København, hvor denne banebrydende begivenhed i oversættelsen af den første ikke-engelske oversættelse af Mormons Bog fandt sted. Lyset, der


FOTO: BENTE ANDERSEN

Karl N. Snow (tv.) og Donna Snow (th.) samt Århus' stavspræsident Ryttersgaard ved det historiske maleri.

strømmer ind af vinduet på første sal, antyder et åndeligt lys såvel som det naturlige lys, der var nødvendigt for at kunne udføre denne skelsættende begivenhed. Det er kunstnerens håb, at betragteren vil fornemme Helligåndens lys fylde værelset og vejlede Peter Hansen og Erastus Snow i deres arbejde.

Værelset, hvor de arbejdede, var både missionskontor og beboelse. Der er to lys, som er brændt langt ned efter de lange nætters arbejde. Hylden er tynget af pjecer og brochurer, som de også udgav som hjælpematerialer i deres missionering. På chatollet ved vinduet ligger trykkerens korrekturark. Ved sengen er der et portræt af deres profet, Brigham Young. Blandt de andre detaljer ses et slidt vægkort over Danmark og Erastus Snows kuffert, der nu er i Daughters of the Utah Pioneers eje. □

De venligste hilsener,
Karl N. Snow, jun.
Oldebarn,
Eratus Snow Family Organization.

Scott M. Snow,
Maler og tipoldebarn

150-årsfesten på Menstrup Kro

Fredag den 30. juni år 2000 var dagen, hvor festligholdelsen af 150-året for missioneringen i Danmark skulle tage sin store begyndelse. Dagen oprandt med usædvanligt dårligt vejr, men det tog ikke glæden fra de hellige, for der var kaldt til fest på Menstrup Kro, som ligger i det sydlige Sjælland, og alle tilmeldte glædede sig hertil.

Dans, musik, underholdning og god mad var på programmet, så det kunne ikke gå helt galt. Det var også forventningsfulde deltagere, der mødte op, og festen kunne begynde.

Ældste Russell M. Nelson med hustru og præsident Spencer Condie med hustru kastede glans over festen, hvor man også så tidligere missionspræsident Don L. Christensen og missionærer fra hans periode.

Der var også kommet mange søskende fra Århus Stav, og det var herligt at møde alle disse gamle venner igen og udveksle minder med hinanden.

Festen begyndte med en stor buffet, hvor der var mange forskellige retter og delikatesser. Alle så ud til at forsyne sig med herlighederne, og som altid lykkedes det Kirkens medlemmer at tømme skåle og fade for i det mindste at få godt vejr næste dag.

Derefter tog musikken over, og der blev spillet og danset med stor glæde resten af aftenen, som også bød på underholdning af forskellige søskende fra begge stave.

Hvor var det dejligt at være med, og en stor tak til dem, som stod for arrangementet. Det var rart for en gangs skyld ikke at skulle pynte op, stå for al maden, servere, vaske op og til sidst rydde alt til side.

Og det var skønt at mærke samhørigheden søskende imellem. Måtte kærligheden tiltage, således at vi alle kan stå fast og holde ud i evangeliet indtil enden. □

En af de mange festdeltagere,
Ole Madsen, Søborg Ward


FOTO: RICHARD NIELSEN

Nogle af gæsterne bidrog selv til underholdningen.


FOTO: RICHARD NIELSEN

Middag på Menstrup Kro.


FOTO: RICHARD NIELSEN

En hyggelig aften med musik og dans.

Bornholms nadvermøde i anledning af 150-året

Søndag den 18. juni 2000 afholdt Rønne gren et særligt nadvermøde i anledning af Kirkens 150 års jubilæum i Danmark.



Finn Lykkegaard fra stavens højråd var gæstertaler, og han talte om de første pionerer, der kom til Danmark og påbegyndte forkyndelsen af evangeliet tilbage i sommeren 1850. Han bar et stærkt og personligt vidnesbyrd og mindede os om at påtage os et ansvar for at bringe evangeliet frem – også i dag.

Søster Shannan Hansen var den anden taler på programmet, og hun fortalte bevægende om sin danske baggrund, og hvordan det var at være missionær i sine forfædres land. På dette hendes sidste nadvermøde på Bornholm – og et af de sidste i Danmark, inden hun skulle rejse hjem fra sin mission – mindede hun os om, at vi alle er pionerer.

Ved nadvermødet blev der sunget tre helt nye sange, alle vindere af den konkurrence, som blev udskrevet i forbindelse med jubilæet. En duet, der var det andet bidrag i sang- og musikkonkurrencen fra Rønne gren, blev også fremført.

Som afslutning på nadvermødet sang et missionærkor bestående af vore fire lokale missionærer samt fire gæster fra Sjælland missionærsangen: „Vil vil bringe verden hans ord«. En passende afslutning på musikprogrammet.

Over 30 mennesker havde fundet vej til kirken på Herman Blems Vej denne dejlige søndag. De kunne gå hjem beriget af musik og ord og taknemlige over den arv, som de første pionerer havde efterladt til os alle. Næste år venter endnu et jubilæum. Da vil det nemlig være 150 år siden, at Kirken kom til Bornholm – og de første medlemmer blev døbt ved Arnager, syd for Rønne!

Hvis man ønsker at læse mere og har adgang til internettet, vil man på grenens hjemmeside *www.budskab.til.bornholmer.dk* bl.a. kunne finde teksterne på de nye sange, der blev fremført og høre disse. □

Per Borgen, Rønne Gren

»Kristina« på Amerikakaj

Torsdag den 6. juli blev København et kunstværk rigere. Dennis Smiths statue af Kristina er ikke blot et smukt kunstværk, men også et smukt symbol på de mange tusinde danskere, der udvandrede til Amerika, hovedsageligt fra 1850'erne og omkring 100 år frem.

Indvielsen blev ledet af forhenværende udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen, der fortalte om, hvor grebet han var blevet af Kristinas historie, som han engang fik fortalt under et besøg på BYU, samt den stærke danske arv, der stadig præger Utah. Derfor var han straks rede til



FOTO: RICHARD NIELSEN

Afsløring af statuen »Kristina«. Fra venstre ses: Søren Pind, Uffe Ellemann-Jensen, Johan Koch, Richard Sweet, Dennis Smith samt ældste Russell M. Nelson.



Dennis Smith foran »Kristina«.


FOTO: RICHARD NIELSEN

»Emigranterne« sejler af sted.

at gøre en stor indsats for at få statuen af Kristina til København, da bror Niels Valentiner fra Salt Lake City kontaktede ham herom.

Københavns borgmester Søren Pind fortalte, hvor mirakuløst let og hurtigt alt var faldet på plads i forbindelse med at få »Kristina« til København, trods det ellers noget massive bureaukrati. Men man havde været enige om, at de mange danskere, der udvandrede til Amerika, burde have et mindesmærke, og tog med glæde imod tilbudet om Kirkens gave til København, »Kristina«.

USA's ambassadør, bror Richard Swett, talte om, hvor vigtigt det er at kende sine rødder. Han sammenlignede mormonudvandrernes rejse med at rejse til noget udkendt, når vi fødes på jorden, og deres tilværelse i nye omgivelser med vores liv på denne planet, hvor de bestræbte sig på at leve på således, at de efter deres tid på denne planet kunne vende tilbage til det sted, de kom fra, til deres himmelske Fader.

Københavns stavspræsident Johan Koch talte også kort, bl.a. om sin glæde over at kunne fejre 150-året.

Ældste Russell M. Nelson fortalte bl.a. om sin tipoldefar, der blev medlem af Kirken og udvandrede fra Rebildområdet til Amerika. Desuden fortalte han, at Kirken har verdens største samling slægtshistoriske optegnelser og tilføjede, at alle er velkomne til at kontakte missionærerne, når de ser dem. De vil være glade for at hjælpe folk i gang med at lave slægtsforskning. Mormondanserne spredte stor begejstring med deres tempofyldte dans og livsglæde.

I dagens anledning havde man lejet et skib, som nogle »emigranter« tog af sted på, mens der blev sunget »Gud vær med dig, til vi ses igen«.

Det var et vellykket arrangement, hvor der var glad stemning og ikke mindst en stærk ånd til stede. □

Red.

Uddrag af Erastus Snows Dagbog

Fortsættelse af Erastus Snows dagbog fra hans mission i Danmark. Her fortæller han om evangeliets fremgang i Danmark fra første færd, både glæder og sorger, medgang og modgang.

Den første missionering i Danmark

Söndag d. 23de Juni ledsagede jeg Hr. Mönster paa et Besög til en Menighed, han havde i en Landsby (Ishöj), omtrent 10 eng. Mile fra Kjöbenhavn.

Han forklarede sine Troesfæller, hvem jeg var og hvad jeg var kommet til Danmark for, idet han gav dem en Forklaring om det, jeg havde fortalt ham.

De syntes at blive overordentlig glade derover og flokkedes omkring mig som om jeg havde været en Engel.

Jeg betydede dem gjennem Hr. Mönster, der gjorde Tjeneste som Tolk, at jeg havde mange Ting at fortælle dem, som jeg fra Tid til anden vilde forklare for Hr. Mönster, og saa kunde han undervise dem derom. Jeg formanede dem til at bede, saa at deres Hjærter maatte blive beredte til at modtage det.

I Löbet af den fölgende Uge vedbleve vi at besöge Hr. Mönster, Kaptejn Simmensen, Hr. Forward og mange af Mönsters Disciple samt andre Familier, thi vi fik snart mange Indbydelser og maatte besvare mange Spörgsmaal angaaende de besynderlige Tidender, som vi bragte.

Begyndelsen til Mormons Bog på dansk

Al den Tid, vi kunde faa tilovers, benyttede vil til at studere det danske Sprog, thi vi fandt kun meget faa, som kunde forstaa Engelsk. Broder Hansen blev ved Övelse i Stand til at kunne tale sit Modersmaal flydende samt revidere og rette sin gamle Oversættelse af nogle faa Kapitler i Mormons Bog, saasom Kristi Prædiken til Nephiterne og nogle andre Brudstykker, som vare mest skikkede til at læse for Folket. Jeg lod ham ogsaa oversætte adskillige Aabenbaringer og Uddrag af Pagtens Bog til Nytte for dem, som troede.

Erastus Snow besøger Vor Frue Kirke

Den 19de Juli var jeg nærværende ved Invielsen af en Præst i Vor Frue Kirke, en stor og smuk Bygning, der er Danmarks Ære. Ved nævnte Lejlighed blev en overmaade stor Pragt og Stolthed lagt for Dagen. Kirkens Indre er i Særdeleshed smuk. Overskuende Alteret i den östlige Endes staar en Marmorstatue, der forestiller Frelseren i Prædikepositur, medens der paa begge Sider af Kirkens Hovedskib i lige lang Afstand fra hverandre findes Marmorstatuer af de tolv Apostle, hver af dem holdende en passende Insignie.

Saaledes Staar for Expempel Petrus med tre Nögler, Matthæus med sin Pen og Rulle osv. Ovenover disse findes i Muren flere Basreliefs, der iblandt Andet forestille unge Engle med Vinge, og foran Alteret staar et Marmorbassin med Vand, som bruges til Börnebestænkning. Medens Rigets fornemste Biskop, omringet af hans Præsteskab i præstelig Ornat, var beskjæftiget med Tilfældets Tjeneste, spurgte jeg mig selv: Dersom disse Marmorstatuer vare levende, hvad mon de da vilde sige til de forsamlede Folk og Præster?

Dersom de stode frem og forkyndte de Lærdomme, som de virkede for mendens de levede, hvor længe mon man vilde tillade dem at pryde denne Bygning? Jeg kom til at tænke paa, at som Fölge af dette Præsteskabs Indflydelse og efter den selv samme Biskops Tilskyndelse var P. C. Mönster bleven fængslet gjentagne Gange fordi han prædikede til Folket, at de skulde fölge Jesu Exempel ved at gaa ned i Vandet og blive döbte.

Disse ere de, som, medens de tillade Folket at have Adgang til Bibelen, tillaase den og gjemme Nöglen. Ved Synet af hvad der gik for sig udbröd jeg i mit Hjærte: Visselig, den store Moder af Vederstyggelighed, med hendes talrige protestantiske Efterkommere, har – efter at deres Fædre have myrdet Jesus og hans Apostle, overtraadt Lovene, forandret Skikkene, gjort den evige Pagt til Intet og bortdrevet det sidste Spor af hans Rige fra Jorden – sat deres Statuer i hendes Templer som et minde om hendes Triumf.

Møde i Store Kongensgade

Söndag den 21. juli holdt vi en lille Forsamling hos Peter Beckström i Store Kongensgade. En Undersögelsesaand gjorde sig gjældende, i Særdeleshed iblandt Hr. Mönsters Efterfölgere.

Den fölgen Uge raadte Hr. Mönster sine Disciple til ikke at holde flere Familieforsamlinger, af Frygt for Ophidselse og Forfölgelse, hvilket, han sagde, gjærne kunde have vor Landsforvisning til Fölge, og han ligesom irettesatte den store Attraa hos dem til at ville undersöge vor Lære; men Sæden, som vi havde saaet, vedblev at fæste Rod, og omtrent d. 1ste August var der otte eller ti af hans Menighed, som besluttede at lade sig döbe.

De gik til ham og forelagde ham deres Beslutning, men han raadte dem bestemt til ikke at gjöre det, uagtet

han ellers ikke den Gang sagde noget Ondt om os. Endnu viste han sig venlig mod mig, men jeg indsaa godt, at den Nidkjærhed og Interesse, som han udviste i Begyndelsen, aftog i Stedet for at tiltage.

Dog vedblev Aanden at stride med ham, og ofte, naar jeg talte med ham og bar Vidnesbyrd om Guds sidste Dages Værk, fældede han Taarer og anerkjendte Sandheden, men senere „rystede han det af sig«, og Satan havde ogsaa ophidset en Del af hans Efterfölgeres Hjærter imod os, uagtet de endnu kjendte meget lidt til os, og vi kunde formedelst vor Ukyndighed i Sproget ikke heller lære dem ret meget. Hr. Mönster syntes at klynge sig til sin Flok og var bange for sandheden.

De første døbes

Jeg overtalte Ingen til at lade sig döbe, men holdt dem snarere tilbage, indtil Herren viste mig i en Dröm, at jeg ikke længere skulde gjöre det, thi hans Aand paavirkede dem til at adlyde Ordet, som vi havde forkyndt dem. Fölgelig kaldte jeg de Troende tilsammen d. 11te August og lod Broder Hansen læse Kirkens Troesartikler og Pagter for dem tilligemed nogle Udtog af Aabenbaringerne. Ligeledes gave vi dem andre Instruxer og bestemte en Tid til at döbe dem.

Mandag d. 12 August om Aftenen döbte jeg otte Mand og syv Kvinder som Evangeliets förste Frugter i Danmark … og i Ugens Löb bleve elleve Andre döbte. I en lille Forsamling, som vi afholdt den fölgende Onsdag hos Peter Beckström i Store Kongensgade, gave vi en Del af dem Haandspaalæggelse, og Söndagen efter fik de andre Haandspaalæggelse i to Forsamlinger, som vi afholdt i Dagens Löb, den ene i vort eget Værelse, og den anden hos Broder Larsen paa Kristianshavn.

Herren udgöd sin Helligaand i rig Fylde over dem, som var blevne döbte. Samme Dags Aften bleve fire Andre döbte, og om Mandagen endnu fire, hvilket udgjorde 32 ialt. Omtrent de tre Fjerdedele af dette Antal havde tilhört Hr. Mönsters Baptistkirke, hvilket fik Djævelen til at rase forfærdeligt i de andre Baptisters Hjærter.

Den første modstand

Iblandt dem, som Broder Dykes havde döbt den foregaaende Uge, var en begavet og rask ung Mand ved Navn Nielsen, og hans Fader samt Söster og hendes Mand, en vis Hr. Snecker. Disse foregav at have stor Tro og at være meget fromme, og de skulde have været döbte med de Förste; men da Nogle, som de ikke syntes om, ogsaa skulde döbes, trak de sig forelöbig tilbage, og kom först et par Dage senere til Broder Dykes, som derpaa döbte dem i Badehuset. Strax derefter begyndte de at advare os imod at annamme visse Andre, som undersögte vore Lærdomme, men som de troede ikke vare værdige til at blive döbte.

Mandag d. 19de om Aftenen kom Snecker og unge Nielsen ind i vort Værelse og opförte sig fornærmende mod en Mand, som var kommen for at tale med os; de udviste en Tilböjelighed til at ville belære mig. Jeg gav dem en mild Irettesættelse, og de forlode derpaa tilsyneladende Værelset med en forkert Aand … medens jeg sag og spiste Frokost, modtog jeg et Par Linier fra de ovennævnte Individer, som skrev, at de ikke vilde have mere med os at bestille og önskede ikke længere at anses som forbundne med os. Samme Aften (Onsdag) gik de tilbage til Baptistkirken, fra hvilken de ved Brev havde taget Afsked om Söndagen i Forvejen, og begyndte at lyve om os samt forværre de fjendtlige Fölelser, som allerede existerede iblandt dem. De prövede ogsaa paa at formörke de Faa, som troede.

En meget simpel Artikel angaaende de Hellige viste sig i et af de kjöbenhavnske Blade omtrent paa samme Tid, hvilket altsammen havde et ubehageligt Indtryk paa dem, som havde hört os, og var ogsaa et Stöd til de uerfarne Hellige. Men de hævede sig snart over det Hele og glædede sig endnu mere i Sandheden end tidligere.

Flere dåb

Vi afholdt to Forsamlinger i Ugens Löb, og Lördag Aften d. 24de August döbte vi otte Personer, iblandt hvilke var vor Vært Hr. Malling.

Söndag d. 25de gave vi dem Haandspaalæggelse, som var döbte den forgangne Uge, afholdt to Forsamlinger hos de Hellige paa to forskjellige Steder, administrerede Sakramentet til dem, samt ordinerede en Broder til Præst og en anden til Lærer. Den förste (Broder Bruun) skulde netop rejse til Fredericia i Jylland, og vi ordinerede ham til Præst, saa han kunde have Myndighed, til at prædike og döbe i den Del af Landet.

Sørgeligt nyt til ældste Snow

Den 27de Juli modtog jeg den almindelige Epistel af det Förste Præsidentskab, indlagt i et Brev fra Kontoret i Liverpool, som Orson Pratt bragte fra Kanesville. Ved Siden af de opmuntrende Nyheder, som nævnte Brev og Epistelen indholdt, var ogsaa den sörgelige Efterretning, at min ældste Sön James var död. Dette var det Förste, jeg havde hört fra min Familie siden jeg forlod Hjemmet; den virkelige Post, som indeholdt alle vore Familiebreve og andre Postsager til Europa, var endnu ikke ankommen, men jeg forstod, at den ventedes med Ældsterne, som vare undervejs fra Dalen til England. Jeg ventede med Længsel paa Postens Ankomst og var bedrövet over Tabet af min Sön, som jeg elskede höjt … □

(Artiklen fortsættes i næste nummer af Stjernen).